

Udenrigsministeriet

Folketingets Ligestillingsudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
	2018 - 40637	LIGE	28. marts 2019

LIU L 195 – svar på spørgsmål 3 fra udvalget stillet den 25. marts 2019 til ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde.

Spørgsmål 3

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. marts 2019 fra Margot Torp, Kolding, og Charlotte Roest, Tappernøje, jf. L 195 – bilag 2.

Svar

Der peges i henvendelsen på syv forudsætninger for, at ligestillingslovens intentioner om effektivt ligestillingsarbejde i de offentlige forvaltninger kan virkeliggøres. Generelt ligger de nævnte forudsætninger uden for selve indholdet af lovforslaget, da de adresserer arbejdet i de enkelte myndigheder, udbud af kurser, formidling og afrapporteringen på ligestillingsredegørelserne.

Flere af de nævnte forudsætninger (punkt 1-3) handler således om ledelsesmæssig opbakning, samt at der afsættes de nødvendige ressourcer til at klæde nøglemedarbejdere på til opgaven. Jeg er enig i, at der er behov for, at ligestillingsarbejdet har ledelsesmæssig bevågenhed og prioriteres. Det er en opgave, som de enkelte myndigheder hver især har ansvar for og bør påtage sig.

Under punkt 4 i henvendelsen foreslås, at Center for Offentlig Kompetenceopbygning (COK) udbyder kurser og temadage, som kan klæde ledelser og medarbejdere på til at arbejde med ligestilling. Jeg er enig i, at det kan være relevant med kurser og temadage. Om det skal foregå i regi af COK, eller gennem andre fx private udbydere har jeg ikke nogen holdning til.

Fra centralt hold har vi gennem årene understøttet myndighedernes ligestillingsindsats med forskellige initiativer - fx med et spydspidsprojekt i 10 udvalgte kommuner som opsamlede eksempler på god praksis (2014/15), en satspuljefinansieret pulje til fremme af ligestilling som gik til projekter, der medtænkte køn i borgerrettede ydelser (2013-2015), en hjemmeside "ligestillingsvurdering.dk" som bl.a. samler grundlæggende værktøjer til brug for ligestillingsvurdering, og gennem afholdelse af workshops for ministerierne om ligestillingsvurdering af lovforslag.

I henvendelsen nævnes, at resultaterne fra ligestillingsredegørelserne i højere grad bør high lightes. Der refereres til, at det fx tidligere er sket gennem afholdelse af konferencer. Jeg kan nævne, at der fra centralt hold generelt har været fokus på at formidle resultaterne af ligestillingsredegørelserne – dels gennem pressekontakt dels gennem præsentation på hjemmesiden ligestillingidanmark.dk. Hvad angår afholdelse af konferencer, har det ikke været praksis at holde sådanne om ligestillingsredegørelserne. Der har mig bekendt været afholdt én konference om dette fra centralt hold i 2005.

Behovet for at sætte fokus på viden og formidling ligger i tråd med de meldinger, der kom i den interessentundersøgelse, der er udarbejdet som led i forenklingen af ligestillingsredegørelserne. Her pegede de interviewede myndigheder bl.a. peger på behovet for videndeling og tværgående sparring.

Som det fremgår af mit svar på LIU spørgsmål 2 til L195, vil der i forbindelse med udmøntningen af lovforslaget blive arbejdet med øget videndelingen, fx formidling af gode eksempler på initiativer og indsatser, som kan inspirere på tværs af myndigheder. Der lægges i det videre arbejde således op til at styrke videndelingen med afsæt i ligestillingsredegørelserne.

Henvendelsen anbefaler endvidere, at det igen gøres nemt at benchmarke resultaterne fra myndighedernes ligestillingsredegørelser regionsvis. Der henvises i den forbindelse til ligestillingsredegørelserne fra før 2013, hvor det var muligt at sammenligne og rangordne kommunernes ligestillingsindsats regionsvis – gennem landkort og med farverne grøn, gul og rød.

I forbindelse med forenkling af ligestillingsredegørelserne i 2013 blev dette benchmark system med landkort og farver erstattet af et ligestillingsindeks. Baggrunden var bl.a., at rangordningen af ligestillingsindsatsen i 3 grupper (grøn, gul eller rød) blev kritiseret for at være for grovkornet, og at

kriterierne for at lande i den ene eller anden gruppe var for uigennemsigtig. I stedet blev indført et ligestillingsindeks, der rangordnede myndighedernes ligestillingsindsats i 5 grupper, og hvor den enkelte myndighed fik præsenteret deres egne score på ligestillingsområdet i en minirapport, som sammenlignede denne score med landsgennemsnittet.

Både det gamle benchmark system med landkort og farver og det nuværende ligestillingsindeks har imidlertid den svaghed, at de er baseret på en selvrapportering og selvevaluering af egen ligestillingsindsats. Det medfører visse usikkerheder, idet vurderingen af, hvad der er en ligestillingsindsats, og resultaterne af arbejdet er subjektiv og kan variere fra kommune til kommune.

Der er med det nuværende forenklingsforslag lagt op til at sløjfe det eksisterende ligestillingsindeks. Det er tanken, at ligestillingsredegørelserne fremadrettet skal indeholde flere objektive data om myndighedernes ligestillingsindsats fx i forhold til deltid, ligeløn, fravær m.m. Det kan være relevant med et nyt benchmark system af ligestillingsindsatsen, hvis det kan baseres på objektive kriterier. Det er jeg indstillet på, at se nærmere på i forbindelse med udviklingen af et nyt indberetningsskema og udformning af afrapporteringen.

Hvad angår spørgsmålet om at indføre konsekvens, som opfølgning på ligestillingsredegørelserne, er det ikke noget, som jeg støtter. Her vil vi fortsat arbejde med videndeling og udbredelse af de gode eksempler.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen